

CONV 654/03

FÖLJENOT

från: Sekretariatet

till: Konventet

Ärende: "Diskussionscirkeln" om egna medel

För konventsledamöterna bifogas de av presidiet fastställda ramarna för arbetet i "diskussionscirkeln" om egna medel. Iñigo Méndez de Vigo kommer att sitta ordförande.

Diskussionscirkeln bör ha en mycket begränsad sammansättning, och dess medlemmar bör besitta nödvändig sakkunskap.

Ramarna för arbetet i diskussionscirkeln om egna medel

Egna medel är de inkomster som används för att finansiera unionens budget och som den erhåller "automatiskt" (vilket motiverar beteckningen "egna") inom ramen för ett årligt tak som fastställs som en procentandel av unionens bruttonationalinkomst. Det finns för närvarande fyra typer av egna medel:

- Jordbruksavgifter.
- Tullsatser i den gemensamma tulltaxan.
- En procentandel av det belopp som fastställs genom tillämpningen av en enhetssats på beräkningsunderlaget för mervärdesskatt, vilken fastställs enligt gemenskapsbestämmelserna.
- Ett belopp som beräknas genom tillämpning av en procentsats, som skall fastställas inom ramen för det årliga budgetförfarandet, på ett beräkningsunderlag som motsvarar summan av bruttonationalinkomsterna (beräknade på ett enhetligt sätt i enlighet med gemenskapsbestämmelserna).

De båda förstnämnda, som även är de äldsta, utgör för närvarande en fast procentandel av unionens samlade inkomster.

Det årliga inkomsttaket utgör gränserna för unionens budget. Detta, som ingår i diskussionen om budgetplanen vid varje förhandling, är stadfäst i beslutet om egna medel som antogs på grundval av artikel 269 i EG-fördraget och som även skapade uppdelningen mellan olika medel.

När arbetsgruppen för förenkling tog upp förenklingen av budgetförfarandet, begränsade den sig till att erkänna rådets dominerande roll när det gäller att fastställa systemet för unionens egna medel, i den mån som det sedan skall antas av medlemsstaterna. Konventets plenarmöte har inte givit några kompletterande anvisningar. Presidiet har därför beslutat att som en provisorisk åtgärd lägga fram ett utkast till artikel 38 som återger lydelsen av nuvarande artikel 269 i EG-fördraget:

"Utan att det inverkar på andra inkomster skall budgeten finansieras helt av egna medel.

Rådet skall enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att har hört Europaparlamentet, fastställa bestämmelser om gemenskapens system för egna medel samt rekommendera medlemsstaterna att anta dessa bestämmelser i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser."

Presidiet vill dock göra konventet uppmärksam på den komplicerade problematik som döljer sig bakom denna bestämmelse.

Enligt artikel 269 i EG-fördraget skall nämligen bestämmelser som gäller systemet för unionens egna medel antas med enhällighet. Men det rör sig inte om bindande bestämmelser, eftersom rådet endast rekommenderar att medlemsstaterna skall ratificera dem. Man kan därför fråga sig om detta förfarande lämpar sig för att garantera att bestämmelser som är nödvändiga för finansieringen av unionens verksamhet kan antas i framtiden med tanke på att antalet medlemsstater ökar.

I sammanhanget uppkommer två frågor:

Kommer det för det första att vara möjligt i ett utvidgat Europa att garantera unionens finansiering genom ett beslut som skall antas med enhällighet? Är det å andra sidan tänkbart att unionen kan uppmana en medlemsstat att bidra till finansieringen av budgeten om den statens regering inte i förväg har godkänt villkoren och taket för detta?

Om man för det andra behåller enhällighetsregeln, kommer det även att vara nödvändigt att bibehålla kravet på "antagande av medlemsstaterna" vid varje tillfälle som systemet för egna medel skall ändras? Det bör i detta sammanhang noteras att en ändring av förfarandet som innebär att kravet på nationella ratificeringar utgår skulle innebära att unionen tilldelas en ny befogenhet som måste beaktas i avdelning III i konstitutionen.

Man kan även fråga sig om det nuvarande förfarandet gör det möjligt för unionen att inrätta andra egna medel. Medan de två första ovannämnda typerna av egna medel relativt sett minskar i betydelse anser vissa konventsledamöter att de två sista inte är riktiga egna medel utan snarare

nationella bidrag. Dessa konventsledamöter¹ skulle önska att unionen kunde räkna med mer autonoma medel som skulle kunna ta sig olika former. Skulle en utveckling av detta slag vara möjlig enligt det förfarande som för närvarande föreskrivs i artikel 269 i EG-fördraget?

Presidiet anser att diskussionen bör fortsätta i en begränsad diskussionscirkel av teknisk karaktär, vilken skulle få till uppdrag att besvara följande frågor:

- a) Bör man i det förfarande som anges i artikel 269 behålla enhälighetsregeln för rådsbeslut?
Vad bör Europaparlamentet ha för roll?
- b) Bör man i det förfarande som anges i artikel 269 kräva antagande av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella regler, eller bör finansieringen omvandlas till en unionsbefogenhet?
- c) Motsvarar nuvarande egna medel medborgarnas förväntningar i fråga om skälighet och öppenhet?
- d) Kan det nuvarande beslutsförfarandet ge möjlighet till en väsentlig ändring av dessa medel?

¹ Flera bidrag har lagts fram i frågan.